

Monsieur Lazhar

Som var det en dokumentar Af Inger Hjuler Bergeon

Bevægende fransk-canadisk film om en tragedies indvirkning på en skole og en skoleklasse. Efter en lærerindes selvmord er det op til en ny, ukendt lærer at bringe børnene gennem den svære tid.

Midt i den gribende film om en lærer og en gruppe børn i en canadisk skole hører vi La Fontaines fabel "Ulven og lammet". Det er en berømt fabel med følgende morale: Den stærkestes argument vinder. Det lille lam havde ellers prøvet at forsvare, hvorfor det drak af samme kilde som ulven, og alle lammets argumenter var gode og kunne ikke siges imod. Men ulven havde magten: "La raison du plus fort est toujours la meilleure."

Denne morale kunne godt være en ledetråd i den fabelagtige film om læreren Mr. Lazhar og en skoleklasse i Canada. Hele klasen er i sorg, for deres lærer har begået selvmord. Men det må der ikke tales om. Kun i doserede mængder og kun på den måde, som de voksne har besluttet, at der må tales om det.

Dem, der har magt, får de andre til at tie, og trykket stiger og stiger. De voksne er velmenende, ikke onde, ikke uforstående eller uforstandige. De vil bare ikke have, at nogle taler om det, de ikke selv kan tåle at høre og tale om.

På den måde viser denne charmerede og meget smukke film en form for vold. Nemlig den undertrykkelse, underkuelse og passive vold, der ligger i at bestemme, hvad der må tales og ikke tales om.

Mr. Lazhar bliver en slags redningsmand, i det stille, for disse børn. Han er gammeldags i sin pædagogik og i sit undervisningsprogram. Han er tilbageholdende som personlighed, for han skjuler selv noget. Han er kommet fra Algier.

Denne hengivne lærer, siger bl.a. til børnene: "Man må ikke skjule sin fortvivlelse, for så smitter den på alle omkring sig". Men kan han selv leve op til det?

Filmen er bevægende, men ikke sentimental. Den har meget smukke billeder af et almindeligt hverdagsliv med snevejr, forår, skoleliv og gadebilleder. Altså det almindelige liv, men set med kærlighedsøjne.

Når jeg i overskriften nævner, at man kunne tro, det var en dokumentar, så er det fordi både børn og voksne spiller så overbevisende. De er så sandfærdige i deres udtryk og sprog.

Det er en film for store teenagere og voksne. Den er oplagt til en sogneaften.

Det er en film alle voksne bør se, for den griber lige fast i det alle mest basale i et menneskeliv: når sorgen rammer og man rammes af f.eks. skyld og stumhed.

Filmen har naturligvis fået et utal af priser. Den vil stå som en milepæl blandt de film, der handler om sorg, børn og voksne.

Filmfakta

Canada 2011 – Instr. og manus: Philippe Falardeau – 110 min. – Dansk biografpremiere d. 11/10 2012 og på DVDF d. 4/6 2013 – Udlejning: Øst for Paradis

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=8913&area=4>

https://cinemaonline.dk/Anmeldelse/monsieur_lazhar.7073.html

<https://www.eyeforfilm.co.uk/review/monsieur-lazhar-film-review-by-jeff-robson>

<https://www.rogerebert.com/reviews/monsieur-lazhar-2012>